श्वेतच्छत्रपताकाभिश्चामरव्यजनेन च । स बभौ राजलिङ्गैस्तैस्तारापतिरिवाम्बरे ।
मुक्तावज्रमणिस्वर्णैर्भूषितन्तमयस्मयं । वरूथं बिबभौ तस्य ज्योतिर्भिः खमिवावृतं ।
स विस्फार्य्य महच्चापं किरन्निषुगणान् बहून् । तं व्यूहं पूरयामास यद्वदारयदार्ज्जुनिः ।
स सात्यकिं त्रिभिर्बाणैरष्टाभिश्च वृकोदरं । धृष्टद्युम्नं तथा षष्ट्या विराटं दशभिः शरैः ।
द्रुपदं पञ्चभिस्तीक्ष्णैर्दशभिश्च शिखण्डिनं । कैकयान् पञ्चविंशत्या द्रौपदेयांस्त्रिभिस्त्रिभिः । १०००
युधिष्ठिरं तु सप्तत्या ततः शेषानुपानुदत् । इषुजालेन महता तदद्भुतमिवाभवत् ।
अथास्यसितपीतेन भल्लेनादिश्य कार्म्मुकं । चिच्छेद प्रहसन् राजन् धर्म्मपुत्रः प्रतापवान् ।
अक्ष्णोर्निमेषमात्रेण सोऽन्यदादाय कार्म्मुकं । विव्याध दशभिः पार्थं तांश्चैवान्यांस्त्रिभिस्त्रिभिः ।
तस्य तल्लाघवं ज्ञात्वा भीमो भल्लैस्त्रिभिः पुनः । धनुर्ध्वजञ्च च्छत्रञ्च क्षितौ क्षिप्रमपातयत् ।
सोऽन्यदादाय बलवान् सज्यं कृत्वा च कार्म्मुकं । भीमस्यापातयत् केतुं धनुरश्वांश्च मारिष । १००५
स हताश्वादवप्लुत्य छिन्नधन्वा रथोत्तमात् । सात्यकेरासुतो यानं गिर्य्ययमिव केशरी ।
ततस्त्वदीयाः संहृष्टाः साधु साध्विति चुक्रुशुः । सिन्धुराजस्य तत् कर्म्म पूजयन्तो मुहुर्म्मुहुः ।
संक्रुद्धान् पाण्डवानेको यद्धारास्त्रतेजसा । तत्तस्य कर्म्म भूतानि सर्व्वाण्येवाभ्यपूजयन् ।
सौभद्रेण हतैः पूर्व्वं सोत्तरायोधिभिर्द्विषैः । पाण्डूनां दर्शितः पन्थाः सैन्धवेन निवारितः ।
यतमानास्तु ते वीरा मत्स्यपाञ्चालकैकयाः । पाण्डवाश्चान्वपद्यन्त प्रतिशेकुर्न्न सैन्धवं । १०८०
यो योहि यतते भेत्तुं द्रोणानीकं तवाहितः । तन्तमेव वरं प्राप्य सैन्धवः प्रत्यवारयत् ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वण्यभिमन्युवधपर्व्वणि जयद्रथयुद्धे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ सैन्धवेन निरुद्धेषु जयद्रथिषु पाण्डुषु । सुघोरमभवद्युद्धं त्वदीयानां परैः सह ।
प्रविश्याथार्ज्जुनिः सेनां सत्यसन्धो दुरासदः । व्यचोभयत तेजस्वी मकरः सागरं यथा ।
तन्तथा शरवर्षेण चोभयन्तमरिन्दमं । यथाप्रधानं सौभद्रमभ्ययुर्न्नरसत्तमाः ।
तेषां तस्य च सम्मर्द्दो दारुणः समपद्यत । सृजतां शरवर्षाणि प्रसक्तममितौजसां । १०८५
रथव्रजेन संरुद्धस्तैरमित्रैस्तथार्ज्जुनिः । वृषसेनस्य यन्तारं हत्वा चिच्छेद कार्म्मुकं ।
तस्य विव्याध बलवान् शरैरश्वानजिह्मगैः । वातायमानैरथ तैरश्वैरवहतो रणात् ।
तेनान्तरेणाभिमन्योर्यन्ताऽपासारयद्रथं । रथव्रजास्ततो हृष्टाः साधुसाध्विति चुक्रुशुः ।
तं सिंहमिव संक्रुद्धं प्रमथन्तं शरैररीन् । आरादायान्तमभ्येत्य वसातीयोऽभ्ययाद्धृतं ।
सोऽभिमन्युं शरैः षष्ट्या रुक्मपुङ्खैरवाकिरत् । अब्रवीच्च न मे जीवन् जीवतो युधि मोक्ष्यसे । १०९०
तमयस्मयवर्म्माणमिषुणा दूरपातिना । विव्याध हृदि सौभद्रः स पपात व्यसुः क्षितौ ।
वसातीयं हतं दृष्ट्वा क्रुद्धाः क्षत्रियपुङ्गवाः । परिवव्रुस्तथा राजंस्तव पौत्रजिघांसवः ।
विस्फारयन्तश्चापानि नानारूपाण्यनेकशः । तद्युद्धमभवद्रौद्रं सौभद्रस्यारिभिः सह ।
तेषां शरान्सेष्वसनान् शरीराणि शिरांसि च । सकुण्डलानि स्रग्वीणि क्रुद्धश्चिच्छेद फाल्गुनिः ।